

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci žalobcu **M.**, zastúpeného JUDr. V. L., proti žalovanému **M.**, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. MF/015286/2005-72 zo dňa 21.6.2005, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 10S 217/05-143 zo dňa 12.12.2005 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 10S 217/05-143 zo dňa 12.12.2005, **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/015286/2005-72 zo dňa 21.6.2005, ktorým žalovaný správny orgán oznámil, že prešetril rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR, pracoviska Žilina č. V/256/3222/2004/Kum zo dňa 30.04.2004, ktorým bol zrušený platobný výmer M. č. 1052/2004F zo dňa 10.2.2004 na daň z nehnuteľností vyrubenú daňovníčke E., na rok 2004 v sume 1 172 Sk ako vydaný vecne a miestne nepríslušným správcom dane.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca konal v prvostupňovom konaní ako správny orgán. Žalobca preto v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p. nebol aktívne oprávnenou osobou na podanie žaloby. Súd preto konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Súčasne poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I.ÚS 48/02 zo dňa 30.4.2002.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zastúpení advokátkou odvolanie. Namietal, že správca dane ako rozhodovací orgán vo veci správy daní má jediný spôsob ako zjednať nápravu, ktorú svojim rozhodnutím v neprospech správcu dane urobil odvolací orgán, a to požiadať o preskúmanie rozhodnutia odvolacieho orgánu M. – žalovaného, aby preskúmal rozhodnutie odvolacieho orgánu mimo odvolacieho konania. Uviedol, že s posúdením Krajského súdu v Žiline nemôže súhlasiť z dôvodu, že Ústavný súd v náleze I.ÚS 48/02 zo dňa 30.4.2002 nepovažuje za nevyhnutné rozhodnúť o tom, či a za akých okolností môže byť obec v postavení správcu dane – alebo iný subjekt poverený výkonom verejnej moci, nositeľom základných práv a slobôd podľa druhej hlavy a v akom ústavnom rámci sa ochrany týchto práv a slobôd môže domáhať v konaní pred ústavným súdom. Tento prípad nie je zhodný s prípadom, ktorého preskúmania sa svojou žalobou domáha žalobca, pretože v tomto prípade nejde o zrušenie rozhodnutia odvolacieho orgánu, ale o preskúmanie zákonnosti postupu žalovaného vzhľadom na podanie žalobcu podľa § 53 zák.č. 511/1992 Zb. a iný spôsob obrany žalobca už ako správca dane nemá. Rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe návrhu žalobcu mimo odvolacieho konania, ktorý je mimoriadnym opravným prostriedkom a žalobca bol účastníkom tohto konania, preto má právo podať žalobu o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného. V tomto prípade bol žalobca jednoznačne ukrátený na svojich právach pretože nesprávnym postupom a porušením zákona zo strany odvolacieho orgánu a žalovaného daňovník nezaplatil daň z nehnuteľností žalobcovi, ale inému správcovi dane. Navrhoval, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súd v Žiline zrušil.

Žalovaný vo vyjadrení č. MF 29 118/2005-241 zo dňa 7.12.2005, ktoré bolo doručené súdu v štádiu odvolacieho konania uviedol, že v zmysle § 6 zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov sú účastníkmi daňového konania tie daňové subjekty, ktoré explicitne vymedzuje § 5 tohto zákona. Daňovými subjektmi sú teda daňovník, platiteľ dane, daňový dlžník a právny nástupca fyzickej alebo právnickej osoby. Medzi daňové subjekty, a teda ani medzi účastníkov konania nepatrí správca dane. Uvedené ustanovenia v spojení s § 250 ods. 2 O.s.p. nasvedčujú tomu, že správca dane z nehnuteľností v danom prípade nie je účastníkom správneho (daňového konania), a preto ani nemohol byť rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Žalovaný preto vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitímácie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c, § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolanie žalobcu podľa § 246c, § 214 ods. 2, písm. c/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 246c, § 219 O.s.p ako vecne správne potvrdil, pretože žalobu podala neoprávnená osoba, ktorá skutočnosť bola v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. dôvodom na zastavenie konania.

Spornou v odvolacom konaní bola právna otázka, či žalobca v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p. spĺňa všetky pojmové náležitosti osoby oprávnenej podať žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného v rámci konania podľa druhej hlavy, piatej časti O.s.p. Na rozdiel od všeobecných pravidiel občianskeho súdneho konania upravených v III. časti O.s.p. sa v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p. na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vyžaduje procesná legitímácia subjektu na podanie žaloby (oprávnená osoba), ktorým je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, **že ako účastník správneho konania** bola rozhodnutím a postupom súdu ukrátená na svojich právach. Rozhodujúcou okolnosťou je preto vyhodnotenie, či žalobcovi, ktorý v správnej veci rozhodoval ako prvostupňový správny orgán možno v rámci konania, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie priznať postavenie účastníka konania.

Procesné postavenie žalobcu ako správcu dane, ktorý rozhodoval v prvom stupni vylučuje možnosť byť súčasne daňovým subjektom v zmysle 6 ods. 1 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov, a v dôsledku toho účastníkom v daňovom konaní, v ktorom vystupuje ako orgán štátnej správy – správca dane, a to i v prípade konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch.

Podľa § 101 zákona č. 511/1992 Zb o správe daní a poplatkov v znení neskorších zmien a doplnkov na daňové konanie sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. V dôsledku toho **je vylúčená subsidiárna aplikácia základnej, všeobecnej definície účastníka správneho konania podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku, založená na hmotnoprávnom pomere k veci, ktorá je predmetom konania.** Odvolací súd s ohľadom na platnú právnu úpravu preto konštatuje, že žalobca nebol v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p. osobou oprávnenou podať žalobu o preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Napadnuté uznesenie preto ako vecne správne potvrdil

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c, 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal preto účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 13.decembra 2007

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková